

निविडं ४ निरन्तरं ५ सान्नं ६ नीरन्ध्रं ७
नहर्लं ८ दृढं ९ गाढं १० । इति हेमचन्द्रः ॥
अविरोधः, पुं, (न विरोधः । नञ्त्तत्पुरुषः ।) वि-
रोधाभावः । यथा,—
“श्रुतिस्मृतिविरोधे तु श्रुतिरेव गरीयसी ।
अविरोधे सदा कार्यं स्मार्त्तं वैदिकवत् सता” ॥
इति आहृतत्त्ववृत्तजावालवचनं ॥ अपि च ।
“अपसर्पन्तु ते भूता ये भूता भूमिपालकाः ।
भूतानामविरोधेन पूजाकर्म करोम्यहम्” ॥
इत्याह्निकतत्त्वं ॥

अविलम्बनं, स्त्री, (न विलम्बनम् । नञ्त्तत्पुरुषः ।)
शीघ्रं । अविलम्बितं । इति रायमुकुटः ॥
अविलम्बितं, स्त्री, (वि + लवि + क्त । ततो नञ्त्तत्-
पुरुषः ।) विलम्बाभावः । तत्पर्यायः । शीघ्रं २
त्वरितं ३ लघु ४ क्षिप्रं ५ अरं ६ द्रुतं ७ सत्वरं ८
चपलं ९ तूर्णं १० आशु ११ । इत्यमरः ॥
अविलम्बितः, त्रि, (न विलम्बितः । नञ्समासः ।)
त्वरायुक्तः । तत्पर्यायः । उच्चगडः २ । इत्यमरः ॥
अविलम्बितं ३ । यथा,—
“अविलम्बितमुच्चगडं केऽप्याह्वरविलम्बितं” ।
इति जटाधरः ॥

अविना, स्त्री, (अव + इलच् ।) भेदी । भेदी । इति
हेमचन्द्रः ॥ (नास्ति विलं यन्नेत्यर्थे, त्रि ॥)
अविवादः, पुं, (न विवादः । नञ्त्तत्पुरुषः ।)
विवादाभावः । यथा,—
“यमो वैवस्वतो देवो यस्तवैष हृदि स्थितः ।
तेन चेदविवादस्ते मा गङ्गां मा कुरुन् गमः” ॥
इति मानवे ८ अध्याये ६२ श्लोकः ॥
अविवादी, [नृ] त्रि, (न विवादी । नञ्त्तत्पुरुषः ।)
विवादरहितः । निर्विवादी । नञ्पूर्वविवाद-
शब्दादिनृप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

अविवाहितः, पुं, स्त्री, (न विवाहितः । नञ्त्तत्-
पुरुषः ।) अनूढः । अकृतोदाहः । अकृतोपयमः ।
अपरिणीतः । अकृतपाणिग्रहः । आह्वय इति
भाषा । नञ्पूर्वविवाहशब्दादितत्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
अविवाह्या, स्त्री, (न विवाह्या । नञ्त्तत्पुरुषः ।)
विवाहानर्हा । यथा । समन्तुः । “माहपिह-
सम्बद्धा आसप्तमादविवाह्याः कन्या भवन्ति” ।
आपञ्चमादयेषां मतं । नारदोऽपि ।
“आसप्तमात् पञ्चमाच्च बन्धुधः पिहमाहृतः ।
अविवाह्या सगोत्रा च समानप्रवरा तथा ॥
सप्तमे पञ्चमे वापि येषां वैवाहिकी क्रिया ।
ते च सन्तानिनः सर्वे पतिताः श्रुतां गताः” ॥
सर्वाः पिहपत्न्यो मातरस्तदुभातरौ मातुलास्तदु-
दुहितरौ भगिन्यस्तदपत्यानि भागिनेयानि ता-
श्चाविवाह्याः अन्यथा सङ्करकारिण्यस्तथाध्याप-
यितुरेतदेवेति । ताश्च यथा । पिहपितामहा-
दीनां सप्तानां सन्ततिः सप्तमीपर्यन्ता नोदाह्या ।
एवं पिहबन्धुप्रभृतिसम्बन्धघटकानां सप्तानां स-
न्ततिः सप्तमीपर्यन्ता नोदाह्या । एवं मातामह-
प्रमातामहादीनां पञ्चानां सन्ततिः पञ्चमीप-
र्यन्ता नोदाह्या । एवं माहबन्धुप्रभृतिसम्बन्ध-

घटकानां पञ्चानां सन्ततिः पञ्चमीपर्यन्ता नो-
दाह्या । बन्धुतन्मात्रोरसत्वेऽपि पिहमातामह-
माहमातामहप्रभृत्यपरितनाज्ञां पञ्चानां चयाणां
सप्तमीपञ्चमीपर्यन्ता नोदाह्येति । एवञ्च पितु-
स्मातुश्च मातामहकन्यान्तरसत्वे तामादाय सप्त-
मीपञ्चमीपर्यन्तायाः परोहारः । एवं बन्धन्तरे-
ऽप्युह्यं । बन्धुपेक्षया त्रिगोत्रगणनं परतः सर्वत्र ।
पूर्वतस्तु पितुस्मातुश्च मातुलपुत्ररूपबन्धोरपि
स्वापेक्षया अन्येषां बन्धूनां मातामहगोत्रापेक्षया
त्रिगोत्रगणनं सर्वसामञ्जस्यं स्यात् । अन्यथा
पितुः पितामहदौहित्रीकन्यायाः पितामहभगि-
नीपुत्रबन्धुपेक्षया त्रिगोत्रात् पराया विवाहः
प्रसज्येत स चायुक्तः । पिहगोत्रापेक्षया तस्यास्त्रि-
गोत्रमध्यवर्त्तितात् । एवं पितुः प्रमातामहदौ-
हित्रीकन्यायाः पितामहभगिनीपुत्रबन्धुपेक्षया
त्रिगोत्रात् पराया विवाहः प्रसज्येत स चायु-
युक्तः । पितामहदौहित्रीकन्यायाः पितामहभगि-
नीपुत्रबन्धुपेक्षया तस्यास्त्रि-
गोत्रमध्यवर्त्तितात् । एवं मातुः प्रपिता-
महदौहित्रीकन्यायाः मातामहभगिनीपुत्रबन्धुपे-
क्षया त्रिगोत्रात् पराया विवाहः प्रसज्येत स
चायुक्तः । वरस्य मातामहापेक्षया तस्यास्त्रिगो-
त्रमध्यवर्त्तितात् । एवं मातुः प्रमातामहदौहित्री-
कन्यायाः मातामहभगिनीपुत्रबन्धुपेक्षया त्रि-
गोत्रात् पराया विवाहः प्रसज्येत स चायुक्तः ।
मातामहदौहित्रीकन्यायाः पितामहभगिनीपुत्रबन्धुपे-
क्षया तस्यास्त्रिगो-
त्रमध्यवर्त्तितात् । इति । एवं माहसप्तमीमाह-
सन्ततिः पिहमाहसगोत्रादयोऽप्यविवाह्याः ॥ * ॥
असवर्णाया अविव्राह्यत्वं यथा । कनौ त्वस-
वर्णाया अविव्राह्यत्वमाह उह्वारदीयं ।
“स्मृद्गयात्रास्त्रोकारः कमण्डलुविधारणं ।
दिशानामसवर्णासु कन्यासूपयमस्तथा” ॥
इत्यादि । इत्युदाहृतत्वं ॥

अविवेकः, पुं, (न विवेकः । नञ्त्तत्पुरुषः । नास्ति
विवेको यस्य इति समासे वाच्यलिङ्गः ।) सद-
सद्विवेचनारहितः । यथा । “देहात्मनोरविवेका-
दस्यैवं शोको भवतीति तद्विवेकप्रदर्शनार्थं श्री-
भगवानुवाच अशोचानित्यादि” । इति श्रीभग-
वद्गीता २ अध्यायस्य ११ श्लोकटीका ॥ तद्वति
त्रि । अविमृश्यकारी । यथा,— (“सहसा विदधीत
न क्रियामविवेकः परमापदाम्बुदम्” ॥ इति
किरातार्जुनीये ॥ सदसद्विवेकरहितः । यथा,—
“उत्तमोत्तममप्रायमविवेकोऽभिवान्मसि” । इति
विष्णुपुराणं ।)
अविवेकी, [नृ] त्रि, (न विवेकी । नञ्त्तत्पुरुषः ।
विवेकशून्यः । अविवेचकः । यथा । “तस्माद-
विवेकिनः सुखमात्रलिप्सवो नात्राधिकारिणः”)
इति मुक्तिवादस्य गादाधरी टीका । अपि च ।
“अस्मिन् प्रसन्ने देवेन्ने परमं धाम लभ्यते ।
मयाविवेकिना तस्य हृदये जनिता व्यथा ॥
सर्वपापहरो विष्णुः स मया स्थितः कृतः” ।
इति पाद्मे क्रियायोगसारे ११ अध्यायः ॥
अविवेचकः, त्रि, (न विवेचकः । नञ्त्तत्पुरुषः ।)

विवेचनारहितः । अविवेकी । न विवेचकः अवि-
वेचकः इति नञ्समासनिष्पन्नः ॥

अविशेषः, त्रि, (न विशेषः । नञ्त्तत्पुरुषः ।)
विशेषरहितः । अभेदः । तुल्यः । विशेषाभावे,
पुं ॥ विशेषाभावः । यथा,—
“पितरो यच्च पूज्यन्ते तत्र मातामहा भवं ।
अविशेषेण कर्त्तव्यं विशेषाभिरक्तं व्रजेत्” ॥
इति आहृतत्वं ॥ (“सांख्यादिमतसिद्धानि
तन्मात्राख्यानि सूक्ष्मभूतानि, तानि च इदमेतदेवं-
गुणकमिति व्याहृततया नानुभूयन्ते इत्यविशेषाः
सूक्ष्माश्चोच्यन्ते” । तथा च विष्णुपुराणे,—
“तस्मिंस्तस्मिंस्तु तन्मात्रास्तेन तन्मात्रता स्मृता ।
न शान्तानामपि घोरास्ते न मूढाश्चाविशेषिणः” ॥
इति ।)

अविश्रान्तः, त्रि, विश्रामरहितः । विश्रान्तिशून्यः ।
अनवरते, स्त्री । विपूर्वश्रमधातोः क्तप्रत्ययानन्तरं
नञ्समासनिष्पन्नः ॥ (“अविश्रान्तं पत्युर्गुणगण-
कथामेडनजडा” ॥ इति आनन्दलहृय्याम् ॥)
अविश्रामः, स्त्री, (नास्ति विश्रामो यस्मिन् इति ।)
विश्रामराहित्यं । यथा,—
“अविश्रामं वहेत् भारं शीतोष्णञ्च न विन्दति ।
ससन्तोषस्तथा निवृत्तं त्रीणि शिञ्चेत गहैर्भात्” ॥
इति चाणक्यं ॥

अविश्रस्तः, त्रि, (न विश्रस्तः । नञ्त्तत्पुरुषः ।)
विश्रान्तगर्हः । अकृतविश्रान्तः । प्रत्ययायोग्यः ।
यथा,—
“न विश्रसेदविश्रस्ते विश्रस्ते नातिविश्रसेत् ।
विश्रान्तात् भयमुत्पन्नं मूलान्यपि निहन्तति” ॥
इति चाणक्यं ॥
“विश्रस्तवदविश्रस्ता वक्ष्यन्तः पुरोचनम्” ।
इति भारते ॥)

अविश्रान्ता, स्त्री, (नास्ति विश्रान्तो यस्याम् सा ।)
चिरप्रसूता गौः । केलेगगाह इति भाषा । इति
शब्दचन्द्रिका ॥

अविषः, पुं, (अव + टिबच् ।) समुद्रः । इति कात-
न्नीयोणादित्तिः । (राजा । पृथिवी । स्वर्गः ।
रक्तकमात्रे त्रि ।) विषशून्ये त्रि ॥ (यथा,—
“इत्येता अविषा व्याख्याताः” ॥ इति सुश्रुते ॥)
अविषा, स्त्री, (नास्ति विषं यस्याम् ।) निर्विषाह्वं ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

अविषी, स्त्री, (अविष + डीप् ।) नदी । इत्युणादि-
वृत्तावुज्जलदत्तः ॥
अविसोढं, स्त्री, (अवेदुग्धम् । अवि + सोढच् ।)
मेघदुग्धं । इति हेमचन्द्रः ॥

अविस्पष्टं, स्त्री, (वि + स्पष्ट + क्त । ततो नञ्-
समासः ।) अस्पष्टवाक्यं । तत्पर्यायः । श्लिष्टं २ ।
इत्यमरः ॥
“नाविस्पष्टमधीयते न श्रुदजनसन्निधौ” ॥
इति मनुः ॥ अस्फटः । यथा,—
“विहृजिं कम्पस्य प्रथयतितरां साध्वसवशा-
दविस्पष्टं दृष्टिं तिगयति एतर्वाप्यसन्निधेः” ॥
इति रत्नावल्याम् ॥)